

Bornholm - farligt fascinerende.

Prolog 2019

Vi ville det virkelig, vi tog toget, busserne og færgerne til Bornholm, det tog næsten et døgn, og nå ja da vi ikke havde en bil med, tog vi bussen rundt på øen eller som der skrives nedenfor BAT mobilen. (Bornholms Amts Trafik selskab).

Til de yngre læsere: Vi havde ikke mobiltelefoner og den slags så vi måtte planlægge og slå op i papirs køreplaner. Tilmed måtte vi tage en beslutning da vi på et tidspunkt manglede en mand og skulle med dagens sidste bus. Waders var dengang lig med PVC og ikke alle havde råd til filtsåler så det kunne give sine udfordringer med glatte PVC såler på klipper og rullesten. Snøren var nylon med en vis elasticitet og en nok lidt lavere brudstyrke end vi går med i dag.

En beretning om to "uautoriserede" og to kystfiskeres tur til Krølle Bølle land. Af Torben K. Nielsen.

Restaurant Laksen vil altid betyde noget ganske særligt for de fire, der i de dage i april hærgede de bornholmske kyster. Ikke for noget særligt, andet end det bestik der det i restaurantens storhedstid blev spist masser af laks med, nu igen bed i laksefiskene, men denne gang på en lidt anderledes måde. En store mængde af den nu nedlagte restaurants forsølvde bestik var lavet til blink. Resultatet var storfisk, men herom senere.

Gunnar og junior (Jacob) var rejst et par dage i forvejen, vi tre andre - Henning, Niels og Torben - sad, eller rettere skulle have siddet i IC3 togets behagelige stole på vejen til København. Men ak - da vi med tasker, rygsække, stænger og alle Hennings poser var kravlet over bagage, barnevogne og folk i klapstole, og nåede vores pladser, sad der allerede nogen. Vi må desværre bede jer give plads for vi har pladsbillet. Det har vi også sagde folkene på "vores" plads, De Ski.. Baner måtte have solgt pladsen to gange.

Indtil... hvad med vognnummeret? Er det i vogn 14 eller 15 vi skal være - altså der sendes en stafet ud for at finde den rigtige vogn. Der sidder allerede nogen og gnider sig i hænderne, nu har vi lige sparet pladsbilletten, da Niels med et myndigt "desværre det er vores pladser i sidder på" jager dem væk. Resten af turen forgår uden den store ballade.

Resten af turen Dragør-Limhamn, Limhamn-Ystad og navn ligt elefanterne på Ystad-Rønne overfarten, gør at det er 3 sløve, men forventningsfulde lystfiskere der samles op af Gunnar og Jacob på færge terminalen i Rønne havn.

En halvtimes tid senere lander vi i bror Hans bil på Havnen i Allinge ved Lenes gule hus. Her skal vi bo. I Lenes hyggelige og sjælefyldte hus, hvor hver en ting stor som lille har en historie, der bliver husket og fortalt, bliver vores base for de kommende dages fiskeri.

Vinden kuler fra øst og brændingen er hård på nord-østkysten, hvor vi bor og helst skulle fiske. Fra den lille altan kan vi se bølgerne slå ind over havnemolen mindre end 100 meter borte. Der hygges lidt inden vi går til køjs.

Vækkeuret ringer længe inden solen har gnedet sig i øjnene og fanden har fået sko på. Hans har kun lånt os bilen til middag, der er Ørreddag og en masse andet i vejen.

Vi kører ned til Ginesminde, på RULLESTENSKYSTEN. Så skal der fiskes, this is only the beginning og mange mange andre ting bliver der sagt. Gunnar er først klar med 10' spinnestangen, Han gir' den alt hvad den kan trække over stok og navn ligt sten, inden nogen anden er klar har han fisk. Niels pisker hen til Gunnar for at nette fisken. På afstand ser det ret komisk ud, da Niels bade-vader grønlænderen på land - den vandgang han har lovet os andre, rammer ham selv til ubegrænset fryd og hån. Forslag om at blive ordentligt vasket ignoreres totalt, men han siger med et lille frydefuldt glimt i øjet det skal nok blive vores tur. Heldigvis havde vi bil, så Niels er Kampklar ca. en time efter badeturen.

Rullestens kysten slår min sædvanlige fisketaktik itu. Det synes meningsløst at klatre rundt på glatte sten i lang tid for kun at kaste i vifteform et par gange og så ase videre.

Gunnar er på hjemmebane, han går på de glatte runde sten, som vi andre på et fortov.

Gang på gang i de kommende dage forsvinder han i horisonten og kommer tilbage med fisk. Han kender forholdene og sine muligheder.

Efter en resultatløs eftermiddag ved Vang drager vi med bussen til Rønne for

at se Indvejningen. Der er indvejet ca. 65 fisk af fredagens ca. 350 deltagere.

Gunnar og jeg tager kokken tjansen og kører hjem inden indvejningen ophører. Niels og Henning ankommer en time senere til lørdagskylling og ørrednam ivrigt en af de få aftener vi spiser varm mad inden kl. 23.

Næste morgen stiger de andre på bussen kl.06.05, jeg stiger ud af sengen ved 10 tiden. Resten af formiddagen bruges på at lege turist i Allinge. Hvilket herligt syn af gamle huse skarp forårssol på klippegrund, der giver en herligt uberegnelig gadeforing. Her må

Mennesket indordne sig under naturen selv i byen.

Hen på eftermiddagen dukker de andre op, der bliver spist til middag, vi tager bussen ned ad østkysten til Tejn. Vinden er løjet lidt, så vi har mod på lidt brændingsfiskeri.

Mit grej er for let til dette fiskeri. Selv den tungeste Restaurant Laksen skøjter gennem de meterhøje bølger, hvis blinket blot skal gå med en fart, der giver et minimum af kontakt i det frådende vand. I øvrigt fantastisk - selv efter en på landskuling er der ikke så meget som skyggen af støv i vandet. Dybden foran revet er ca. 4m, og bunden ses tydeligt.

Niels har fundet en plads bag nogle skær, han har kontakt med flere fisk, Henning mærker intet, det eneste jeg med sikkerhed kan sige er, at olieforureningen har haft kontakt med mig.

Gunnar er forsvundet i horisonten med en Restaurant Laksen bundet på linen, da vi står ved stoppe stedet er han ikke at se, lidt rådvilde ser vi os omkring han er væk! Vi antager at han er gået længere op, og står på ved næste stoppested. Rigtigt nok, Gunnar stiger ombord med ørred og det hele.

Mandag har vi bil indtil middag, så skal vi langt væk, vi starter ved Hadser odde, men flytter senere til Broens rev for at få lidt brænding.

Gunnar forsvinder langt ud på revet. Vi andre holder os til den mere fredelige klippe kyst, der dog kan overraske med niveauspring og huller. Niels og jeg har et par gode kontakter, inden vi samles over den medbragte mad.

Gunnar vil lige prøve fluen, da vi starter igen, han fisker et par hundrede meter foran mig, fluelinen bliver konstant taget af de brydende søer, han kan umuligt bevare kontakten til fluen. Irritationen lyser ud af hver en bevægelse, han foretager på vej mod bilen for at bytte til spinnestangen.

Efter grejbyttet forvinder Gunnar mod horisonten med en Restaurant Laksen bundet på linen, i modsat retning væk fra revet og os andre. Pludselig står han helt oppe bag på stranden, der er godt 100 meter bred. Der er sket noget bemærkelsesværdigt, og der står en gruppe mennesker omkring ham. Klokkeren er ved at være pakketid, og vi begynder at bryde op. På et par kilometers afstand ses fisken som en forlængelse af hans højre arm, der når næsten

til jorden - man går og tipper 6, 8 eller 10 pund. På nært hold begynder den at få indflydelse på min puls. Med fisken i hænderne beslutter jeg mig først for 8 pund siden 9.

Vi møder en fisker fra Rønne, der fortæller om de vilde ørreder og et udsætnings projekt a' la Fyn, der heldigvis for den Bornholmske vildørredbestand og lystfiskere med hang til vildfisk er blevet forpurret.

Niels og Henning kommer ca. 10 minutter senere, Niels' fjedervægt på 4kg går helt i bund, da fisken skal vejes. Vi pakker dyret ind i en våd tøjpose og kører.

Få minutter efter ankomsten til Lenes hus var samtlige tøjsnore fyldt med vaders og regnjakker, der hængte med vrangen ud for at tørre.

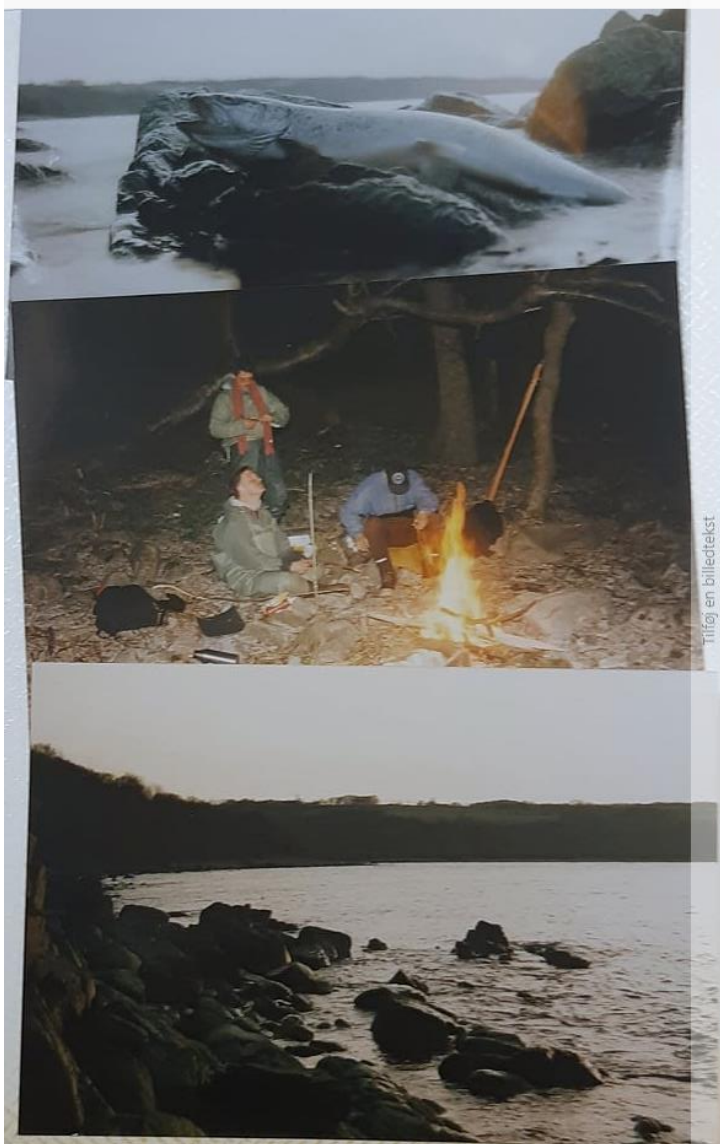
Jacob havde et fast ritual, hver gang vi kom hjem, fra trappens øverste trin lod spørgsmålet: Har i fanget nogen fisk?

Din far har fanget et søuhyre lod svaret det skal sønnike selvfølgelig se: árrr det er da bare en fisk lyder svaret, medens Gunnar bakser med at få den våde tøjpose krænget af fisken. Da fisken er kommet halvt ud af posen, er knægtens øjne så store som tekopper,

Arrr den er godt nok stor.

Vi bakser og regerer, med at finde en vægt der kan veje fisken, men finder ikke noget der er præcist nok. Det er helligdag, der er ingen, der har åbent, så vi kan få dyret vejret. Fisken fryses urensset, og bringes til røgeriet, hvis vægt sagde 4.2 kg på Dørge brættet målte den 74,5 cm, den nye rekord blev ristet ind i brættet. Vi mente, at vi hellere af optimistiske hensyn måtte lade det stå fremme til den næste rekord - der bliver skudt lidt til Gunnar, hans næste fisk "skal" være større, hvis han skal følge sin fangststatistik.

Gunnar er en flink fyr, så han gør selvfølgelig altid som vi siger.

Vi fisker i Salene bugten Niels får et par fisk ude i retning af Hestestenen. Lidt senere er det mig der får et "bundhug" mellem stenene tre meter foran. Jeg når lige at hvæse noget om blæretangen, da grønlænderen begynder en desperat dans foran mig. Derved blev det, tre fisk til Salne drengene.

Vi tændte bål, ristede de medbragte pølser og brod, hyggede et par timer inden det var hjem i kassen.

Vi runder af med en lille fisketur sammen med Jacob. Niels viser ham, hvordan han kan fange ulke i havnen. Jacob har gode fangster, der hver og en udløser en sand strøm af eder og forbandelser fra Gunnar, der skal pille de stikkende kræ af kroge.

Torsdag næstsidste dag hvor vi kan fiske, Der er endelig gået hul på bylden, alle har fået fisk. Vi tager ned a Tejn te.

Det passer mig fint at fiske på klipperne, Der er meget fine oplevelser forbundet med dette fiskeri, og så er her så flot, at det er forfærdeligt.

Efter et par timers fiskeri gør vi status. Niels har genudsat en nedgænger, jeg har mistet en god blank fisk i blæretangen. Fiskene er

her så vi bliver. Gunnar siger, at en fisk som den han tog den anden dag, ja sådan en skulle der såmænd også være lige her udfør, Gunnar forsvinder igen i horisonten med en restaurant laksen bundet på linen, to timer senere kommer han gående med en. Man ser det tydeligt på hans skridt, han går som den lykkeligste mand i verden, men han går også med sit livs hidtil største, den venstre arm er lagt op til skulderen. På 50 meters afstand råbes der tillykke, hvor stor?.

Gunnar griner bare, da jeg tipper den til 3Kg. På kortere afstand bliver det imidlertid hurtigt lavet om til både 4 og 5 Kg.

Fisken er flot, en lynene blank overspringer, der måler 76 cm. Kamera, kaffe og kopper findes frem, vi skyder en serie billeder, medens Gunnar beskriver den dramatiske fight og håndlanding på skærene med fagter og store armbevægelser.

Der bliver om muligt fisket endnu mere intenst de sidste timer inden solen sænker sig.

De sidste kast fra klipperne ved Allinge er vemodige, men det er tid at pakke.

Lørdag, afgangen gik i kage. Da vi lige skulle nå til bageren efter lidt morgenbrød, kørte BAT'mobilet fra os, men der går jo en 5 minutter senere står der i køreplanen. 10 minutter senere er der ikke kommet nogen bus, lørdag gælds en anden køreplan.

Så tar vi da bare en uge til, foreslår en af os, du ringer hjem

og fortæller min kone det, foreslår en anden, det oprindelige forslag forkastes.

Taxi. Niels forklarer, vi er 5 mand og masser af oppakning. Alligevel kommer der en bette Mercedes, der bare æ ka rumm æ grej. Ny og større taxi, tiden løber, det gør taxameteret også, men vi når færgen, og så er det farvel Bornholm, Good bye do, men vi ses igen do.

Tak til Lene for husly, til Hans og Helle for lån af bil og ekstra tak til Helle for lagkage, tak til Gunnar, Niels og Henning for herligt kammeratskab.

Ekstra tak til Henning For kun at snorke en' nat

Epilog 2019

Sådan eller ca. sådan gik det til at foreningen fik et nært og varmt forhold til fiskeriet på Bornholm. Medlemmer fra foreningen har siden dengang, været på privat arrangerede ture til det Bornholmske. Her godt og vel 26 år senere, står fiskeri på de bornholmske kyster stadig for mig som noget af det allerypperste kystfiskeri efter havørred, man kan opleve i Danmark. Jeg vil såmænd nok vende tilbage så længe mine ben kan slæbe mig rundt på klipper og rullesten. Torben K. Nielsen